

מקרא-key:	disputants- חולקים- ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מבאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מיימרא-statement- ? קשיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof-
------------------	---	--

		Talmud Navigator											
נדה-בא סימן	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	כא
	רבי מאיר היא												
	מה ת"ל (דברים כ"א) על פיהם יהיה כל ריב וכל נגע - וכי מה ענין ריבים אצל נגעים? מקיש ריבים לנגעים מה נגעים ביום דכתיב (ויקרא יג) וביום הראות בו, אף ריבים ביום. ומה נגעים שלא בסומא - דכתיב (ויקרא יג) לכל מראה עיני הכהן - אף ריבים שלא בסומא. ומקיש נגעים לריבים, מה ריבים - שלא בקרובים, אף נגעים - שלא בקרובים. אי מה ריבים בשלשה, אף נגעים בשלשה? ודין הוא, ממנו - בשלשה, גופו לא כ"ש? ת"ל - (ויקרא יג) והובא אל אהרן הכהן או אל אחד מבניו הכהנים - הא למדת שאפילו כהן אחד רואה את הנגעים.								!	!			ג.
	דהוא סמיא דהוה בשבבותיה דרבי יוחנן דהוה קדיין דינא, ולא קאמר ליה ולא מידי.	[רבי יוחנן]											ג.
	היכי עביד הכי?											?	ג.
	הלכה כסתם משנה	והאמר רבי יוחנן:										?	ג.
	כל הכשר לדון - כשר להעיד, ויש כשר להעיד ואין כשר לדון.	ותנן:										?	ג.
	לאתויי מאי?	ואמרינן:										^	ג.
	לאתויי סומא באחת מעינין	ואמר רבי יוחנן:										!	ג.
	רבי יוחנן סתמא אחרינא אשכח											!	ג.
	דיני ממונות דנין ביום וגומרין בלילה.	דתנן:										!	ג.
	ומאי אולמיה דהאי סתמא מהאי סתמא?											?	ג.
	איבעית אימא: סתמא דרבים עדיף,											!	ג.
	ואיבעית אימא: משום דקתני לה גבי הלכתא דיני.											!	ג.
	כל שחייב במעשרות - מטמא טומאת אוכלין, ויש שמתמא טומאת אוכלין ואינו חייב במעשרות.												ג.
	לאתויי מאי?												ג.
	לאתויי בשר ודגים וביצים.											!	ג.
	כל שחייב בפאה - חייב במעשרות, ויש שחייב במעשרות ואינו חייב בפאה.												ג.
	לאתויי מאי?												ג.
	לאתויי תאנה, וירק שאינו חייב בפאה.											!	ג.
	כלל אמרו בפאה: כל שהוא אוכל, ונשמר, וגידולו מן הארץ, ולקיתתו כאחד, ומכניסו לקיום - חייב בפאה.	דתנן:										!	ג.
	אוכל - למעוטי ספחי סטים וקוצה											!	ג.
	ונשמר - למעוטי הפקר											!	ג.
	וגידולו מן הארץ - למעוטי כמהים ופטירות,											!	ג.
	ולקיתתו כאחד - למעוטי תאנה											!	ג.
	ומכניסו לקיום - למעוטי ירק.											!	ג.
	ואילו גבי מעשר תנן: כל שהוא אוכל, ונשמר, וגידולו מן הארץ - חייב במעשרות	[תנן]										!	ג.
	ואילו לקיתתו כאחד, ומכניסו לקיום לא קתני.											!	ג.
	אם היו בהם שומים ובצלין - חייבין												ג.

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	statement- מימרא † קושיא- challenge ‡ שאלה- question ! תירוץ- answer proof- ראיה
מקרא- key :	

		Talmud Navigator												
		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ												
		מאן דאמר												
		מירא												
		נדה- בא סימן												
מלבנות בצלים שבין הירק, ר' יוסי אומר: פאה מכל אחת ואחת	דתנן: [ר' יוסי]									◆	■	◇	ג.	
מאחת על הכל.	חכמים:									◆	■	◇	ג.	
עולשין שזרען מתחילה לבהמה, ונמלך עליהן לאדם - צריכות מחשבה לכשיתלשו.	רבה בר בר חנה א"ר יוחנן:										■	◇	ג.	
מחשבת חבור לא שמה מחשבה.	קסבר: [ר' יוחנן]										■	◇	ג:	
אף אנן נמי תנינא	רבא:										■		ג:	
"ג דברים נאמרו בנבלת עוף טהור וזה אחד מהן - צריכה מחשבה ואינה צריכה הכשר	[תנינא]										■	■	◇	ג:
אלמא: מחשבת חיים - לא שמה מחשבה, הכא נמי - מחשבת חבור לא שמה מחשבה.											■		ג:	
הכא בגזול שנפל מן הרום עסקינן, דלא הוה קמן דלחשוב עליה.	רבי זירא:									‡		◇	ג:	
תרנגולת שביבנה מאי איכא למימר?	א"ל אביי:									‡		◇	ג:	
תרנגול ברא הוה.	א"ל: [רבי זירא]									!		◇	ג:	
תרנגול ברא - עוף טמא הוא: ועוף טמא מי קטמא?	אחיכו עליה:									‡			ג:	
גברא רבה אמר מילתא לא תחיכו עליה, בתרנגולת שמרדה, ומאי ברא - דאיברא ממרה.	אמר להו אביי:									!		◇	ג:	
תרנגולתא דאגמא הווי.	רב פפא:									!		◇	ג:	
רב פפא לטעמיה										■			ג:	
תרנגול דאגמא - אסור, תרנגולתא דאגמא - שריא, וסימניך - עמוני ולא עמונית.	דאמר רב פפא:									■	◆	◇	ג:	
תרנגולתא דאגמא - אסירא. חזויה רבנן דדרסה ואכלה, והיינו גירותא.	דרש מרימר:									■	◆	◇	ג:	
גזול שנפל לגת וחשב עליו להעלותו לכותי - טמא, לכלב - טהור.	ת"ר: [ת"ק]										◆	■	◇	ג:
אף לכלב - טמא.	ר' יוחנן בן גורי:										◆	■	◇	ג:
ק", אם טמא בטומאה חמורה שלא במחשבה, לא יטמא בטומאה קלה שלא במחשבה?	ר' יוחנן בן גורי:										■		◇	ג:
לא, אם אמרת בטומאה חמורה - שכן אינה יורדת לכך, תאמר בטומאה קלה - שכן יורדת לכך	אמרו לו:										‡			ג:
תרנגולת שביבנה תוכיה, שירודת לכך - וטמאה שלא במחשבה.	אמר להן: [ר' יוחנן בן גורי]										!		◇	ג:
משם ראייה? כותים היו שם, וחשבו עליה לאכילה.	אמרו לו:										‡		◇	ג:
במאי עסקינן?												^	◇	ג:
אילמא בכרכים												!		ג:
למה לה מחשבה?												‡		ג:
נבלת בהמה טהורה בכל מקום, ונבלת עוף טהור והחלב בכרכים - אין צריכין לא מחשבה ולא הכשר	והתנן:										■	‡		ג:
אלא בכפרים												!		ג:
ומי איכא למ"ד דלא בעיא מחשבה?												‡		ג:
נבלת בהמה טמאה בכל מקום, ונבלת עוף טהור בכפרים - צריכה מחשבה, ואינה צריכה הכשר	והתנן:										■	‡		ג:
לעולם - בכרך, וגתו מאסתו ועשאתו ככפר.	ר' זעירא בר חנינא:											!	◇	ג:

disputants-חולקים ♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-קודמת- story-מעשה-O	statement-מימרא ■ challenge-קושיא- question-שאלה-^ answer-תירוץ-! proof-ראיה-■
מקרא-key:	

		Talmud Navigator												
נדה-בא סימן	מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
קל וחומר, אם מטמאה טומאה חמורה שלא במחשבת - לא תטמא טומאה קלה שלא במחשבת?		ר' יוחנן בן נורי:											◊	1.
לא, אם אמרת בטומאה חמורה - שכן אינה יורדת לכך.		אמרו לו:											⋈	1.
מאי אינה יורדת לכך?													^	1.
הכי קאמרי ליה: לא, אם אמרת בטומאה חמורה - שכן אינה עושה כיוצא בה, תאמר בטומאה קלה - שעושה כיוצא בה.		רבא:											!	1.